

Împotriva curentului: costul exprimării libere privind terapia homosexualității în Canada

de dr. Chris Kempling

13 iunie 2005 - În Canada, este tot mai dificil să vorbești în public despre schimbarea orientării sexuale sau să faci observații critice la adresa homosexualității. Activiștii homosexuali au înregistrat un succes în implementarea agendei lor, prin normalizarea acestui comportament, și lucrează din răsputeri la reducerea la tăcere a oricărei opozitii. Recent au fost acuzați câțiva lideri religioși, printre care și episcopul romano-catolic de Calgary, Fred Henry. El a fost convocat să apară în fața Tribunalului pentru Drepturile Omului din Alberta, pentru o scrisoare pastorală citită de la amvonul bisericii sale. În principiu, scrisoarea prezenta învățătura romano-catolică privind comportamentul sexual imoral, și a ajuns în presă prin intermediul unei persoane neautorizate. Episcopul a fost avertizat de către autoritățile fiscale canadiene să se abțină de la comentarii asupra căsătoriei, altfel biserica lui putând pierde dreptul de exceptare de la plata impozitelor.

Există și alte exemple. Cel mai mare district școlar din provincia British Columbia, din suburbia Surrey a orașului Vancouver, a fost acționat în instanță de către unul dintre angajații săi, un educator de grădiniță homosexual care dorea să folosească la ore materiale de promovarea căsătoriilor homosexuale. Curtea Supremă a decis în final că decizia autorităților școlare de a interzice folosirea acelor materiale fusese influențată de credința religioasă a unor educatori și părinți, și a solicitat consiliului educațional să re-evalueze materialele fără nici o părtinire religioasă. Educatorul în cauză a fost furios când consiliul școlar a respins din nou acele cărți pentru că două din ele nu se mai tipăreau iar o a treia conținea o greșeală gramaticală. Două lesbiene acționează acum din nou consiliul școlar în instanță pentru că ar fi permis unor părinți aparținând religiilor creștină, sikh și hindusă să-și exprime într-o adunare publică îngrijorarea legată de acele cărți, iar celor două lesbiene nu le-au plăcut observațiile lor. Cazul acesta va fi discutat în august 2005 de Tribunalul provincial pentru Drepturile Omului.

Un alt profesor homosexual a depus o reclamație la Tribunalul provincial pentru Drepturile Omului. El încearcă să forțeze Ministerul Educației din provincia British Columbia să schimbe întreaga programă școlară din provincie, pentru toate clasele și pentru toate materiile, pentru a include "studii homo" și "modele homo". Dacă va reuși, aceasta se va aplica chiar și elevilor din școlile cu profil confesional, întrucât toate școlile confesionale private care acceptă finanțare de la stat trebuie să dovedească că folosesc programa oficială în provincie.

Persecuțiile continuă

Există de asemenea și cazul meu. Pe 9 mai 2002 s-a decis eliminarea mea din Consiliul Profesorat al provinciei British Columbia. Motivul a fost faptul că îmi exprimasesm opiniile într-un ziar local. Între aprilie 1997 și iulie 2000 scrisesem un articol și șase scrisori către editorul unui ziar din orașul meu, discutând despre pericolul promovării agendei politice a homosexualilor. Am furnizat informații publice privind promiscuitatea și răspândirea bolilor în rândul homosexualilor, informații care apăruseră anterior și în publicațiile de specialitate. Am afirmat că multe religii consideră homosexualitatea ca fiind imorală, că aceasta ar putea fi cauzată de influențe psiho-sociale negative și că nu este nimic de aplaudat la ea. Am afirmat și că refuz să fiu un învățător fals, compromițându-mi credința prin predarea unor informații despre care Scriptura afirmă clar că sunt imorale. Nu am afirmat aceasta la școală, la ore, ci în paginile de editorial ale unui ziar local. Am crezut că pagina pentru editoriale este un loc unde orice canadian are dreptul să-și exprime punctul de vedere, indiferent de altora le place sau nu.

Apreciez libertatea presei și consideră că în presă trebuie să apară toate punctele de vedere, inclusiv cele contrare opiniilor noastre. Însă, așa cum a afirmat cândva un om pe nume Heyward Broun, "toată lumea sprijină vorbirea liberă în momente de acalmie, când nu există implicații". Asta e foarte adevărat.

Am făcut recurs împotriva deciziei Curții Supreme, dar am pierdut, în februarie anul trecut. Dacă instanțele vor susține acest verdict, profesorii nu vor mai putea să le scrie în particular superiorilor lor pentru a pune în discuție sursele pentru programa școlară și nici nu vor mai putea să le scrie în particular oficialilor alesi în chestiuni de interes public. Nu vor mai putea nici să abordeze problema homosexualității în materiale de

studiu post-universitare. Eu am fost penalizat pentru că am făcut aceasta. M-am confruntat cu o inacceptabilă încălcare a libertății de exprimare, a libertății de conștiință și a libertății de expresie intelectuală.

Colegiul nu a prezentat nici o plângere pentru ce scrisesem eu, nici de la profesori, nici de la elevi sau părinți și, cel mai important, nici de la vreun homosexual. Cei care nu au fost de acord cu mine s-au exprimat scriindu-i la rândul lor editorului ziarului, lucru pe care îl privesc ca pe un drept al lor.

Liga Catolică pentru Drepturile Civile, Asociația Juridică Crestină, Uniunea Evanghelică din Canada și Asociația Profesorilor Crestini s-au reunit pentru a forma Alianța pentru Libertate Religioasă în Canada și pentru a mă ajuta să mă apăr. Sunt de asemenea susținut și de sindicatul meu, Federația Profesorilor din British Columbia. Cazul a fost audiat pe 21-22 aprilie 2005, dar decizia nu fusese comunicată la data redactării acestui material. Alături de Colegiul Profesorilor, împotriva mea s-a raliat Asociația pentru Libertăți Civile, care consideră că ar trebui să fiu suspendat dacă nu îmi cer scuze în public, precum și Asociația Angajaților din Școlile Publice.

Eforturile pentru reducerea mea la tăcere continuă

Supervizorii mei au decis și ei să mă reducă la tăcere. Mi-au aplicat mai multe penalizări pentru că am vorbit liber, inclusiv pentru publicitatea pe care mi-am făcut-o pentru oferirea de servicii pentru schimbarea orientării sexuale. Pe 31 martie 2005 mi s-a solicitat să compar în fața Consiliului Educational din Quesnel și să explic de ce am criticat în public decizia guvernului de a legaliza căsătoriile homosexuale, în calitatea mea de purtător de cuvânt al partidului din care fac parte. Am fost suspendat fără plată pentru trei luni, chiar dacă nu a existat nici o reclamație din partea unui homosexual pentru ceea ce scrisesem. Consiliul școlar a ignorat prevederea din contract care stipulează interzicerea discriminării la adresa angajaților pe motive de apartenență sau activitate politică. Am înaintat o plângere împotriva consiliului școlar pentru discriminare religioasă și politică.

Președintele Comitetului de Consultanță Științifică al NARTH (Asociația Nord-Americană pentru Cercetarea și Terapia Homosexualității, n. trad.), dr. A. Dean Byrd, analizează în prezent posibilitatea de a se prezenta ca martor expert în favoarea mea la audierile care vor avea loc pe 25 octombrie 2005 la Quesnel.

Lumea este destul de interesată de cazul meu. Pe 4 martie, 2005, m-am adresat Comisiei ONU pentru Drepturile Omului de la New York. Pe 6 iunie 2005 am fost invitat la Ottawa pentru a vorbi în fața Comitetului Camerei Deputaților care analizează impactul legalizării căsătoriilor între homosexuali. Acest comitet este dominat de susținători ai acestei legalizări, iar autoritățile doresc să aibă deja o lege națională privind căsătoriile între homosexuali până în vară. Treizeci și cinci dintre membrii guvernului se opun însă noii legi, iar votul lor ar putea duce la căderea guvernului și la alegeri anticipate în Canada.

Populația din Canada este foarte împărțită și incertă cu privire la acest subiect. Sincer vorbind, am avut o perioadă dificilă de nouă ani de zile în care am vorbit împotriva agendei politice a homosexualilor. Continui să fac aceasta pentru că îmi pasă de copii și pentru că doresc să se știe că există informații precise privind schimbarea orientării sexuale. Mai mult, este foarte neplăcut să fii penalizat pentru că îți faci reclamă la niște servicii pentru care pozezi calificarea necesară sau pentru că vorbești în numele partidului din care faci parte. În prezent am o slujbă temporară ca sofer de camion, pentru a mă putea întreține. Cei care doresc să contribuie la campania de apărare în favoarea mea o pot face astfel: Christian Public School Teachers Legal Defense Fund, c/o Mr. Jim Sagert, Trustee, 798 Beaubien Avenue, Quesnel, BC Canada, V2J 1S5.